

3 VÍTEJTE V DŽUNGLI

Steve náhle vykřikl: „Maxi!“ Ale žádná odpověď!

„Já nikoho nevidím,“ přidala se Lucy chvějícím se hlasem. „Steve, jsou tu všichni?“

„Každý se nahlaste svým jménem,“ instruoval ostatní Steve.

Kyra, Lucy a Henry vykřikli svoje jméno téměř současně, přesně jak po nich Steve chtěl. Jediný Max chyběl.

„Kde je Max?“ zjišťovala Lucy.

Steve pomalu procházel hustou džunglí a opakovaně volal Maxovo jméno. Už to chtěl vzdát, když něco zaslechl: „Jsem tady.“ Hlas byl ale velmi slabý a Steve si nebyl vůbec jist, že slyší zrovna Maxe.

„Maxi, jsi to ty?“

„Jasně! A našel jsem chrám!“ vykřikl Max a zdál se být mnohem blíž. „Jdu za vámi, vydržte.“

Lucy se naštvála. Měli se přece dostat na Stevovu soutěž a neměli čas na nějaké honby za poklady. „Bylo tohle na té mapě?“ zeptala se.

„Ne, byl schovaný za stromy,“ vysvětloval Max, „doslova jsem o něj zakopl. Chrámy v džungli jsou velmi vzácné. Měli

bychom se podívat dovnitř, jestli tam neobjevíme nějaké poklady.“

Henry byl nadšením bez sebe. „Mohly by tam být smaragdy nebo kouzelná kniha.“

„Máme dost času na to podívat se do chrámu?“ zeptala se Kyra ostatních.

„Ano, tohle si přece nenecháme ujít,“ přidal se i Steve.

„Kde ale je?“ zjišťovala Lucy.

Skupinku dobrodruhů obklopily úplně jiné stromy. Byly obrovské. Mohutné zelené větve vypadaly, jako by se dotýkaly nebe.

Henry vzhlédl vzhůru. „Vsaším se, že kdybychom vyšplhali na jeden z těch stromů, mohli bychom se dostat až do mraků.“

„To nezní zrovna bezpečně,“ poznamenal Steve. „Představ si, že bys z vrcholku některého z nich spadnul.“

„Koho zajímá šplhání po nějakých stromech? Já chci najít poklad!“ hořel Max nedočkavostí, když sáhnul po Stevovi.

„Konečně tě vidím!“ Steve stál přímo před Maxem.

„Ale já tě ještě nevidím, Maxi,“ ozvala se Lucy.

Max vytáhl nůžky a začal si jimi klestit cestu pro sebe i ostatní. Ti ho následovali až k chrámu.

Byl postaven z dlažebních kostek pokrytých mechem. Dobrodruzi nevyházeli z úžasu, když vstoupili do třípatrové budovy.

„Pozor na pasti!“ varoval ostatní Henry.

Všichni měli oči na stopkách a bedlivě hledali náznak jakékoliv pasti nebo nepřátelského moba, který by se v chrámu skrýval.

„Poklady bývají obvykle v nejspodnějším patře,“ poukázala Lucy. Aktuálně vedla skupinu ona.

„Pozor!“ vykřikla náhle Kyra, když Lucy skoro stoupla na padací dveře. Naštěstí se zarazila.

„Díky, Kyro!“ vydechla si Lucy.

Skupina postupovala pomalu, všichni ostražitě sledovali každý krok, zatímco sestupovali do nižšího patra za pokladem.

„Nemůžeme ten poklad jen tak sebrat,“ vysvětloval mezitím Max, „nejprve musíme vyřešit hádanku.“

Místnost s pokladem obsahovala trojici pák propojených s lepidly.

„Na kterou páku bychom měli zatlačit?“ uvažoval Steve.

Klik! Klak! Co to bylo? Zvuky chřestících kostí, které se blížily z chodby.

„Ale ne!“ vykřikla Kyra. „Kostlivci!“

Invaze Endermanů

„Má tu někdo z vás louč?“ zjišťoval Max.

„Ne. Budeme s nimi muset bojovat. Nikdo mi nezabrání, abych si tenhle poklad odnesl,“ hrdě prohlásil Henry.

Rychle vytáhl luk a šípy. Max popadl zase svůj diamantový meč. Jakmile se dveřmi proplížil první kostlivec, Max na něj vyrazil se zbraní v ruce. Když mu uštedřil rozhodující ránu, Henry zrovna vyslal šíp na dalšího, čímž nepřátele zneškodnil.

Skupina se shromáždila kolem truhly s pokladem. „Jsou tu nějaké nápovědy, jak hádanku vyřešit?“ zjišťovala Kyra, zatímco zkoumala páky.

Steve se obával, že zvolí špatnou páku a ta odpálí nastražené TNT. To by nikdo z nich nepřežil. Štvalo ho, že našli chrám a zdržují se v cestě. Chtěl být už mnohem mnohem dál. Výprava za pokladem nebyla původně v plánu. Musí se přece pořádně připravit na soutěž. Teď tu ale stojí před třemi pákami, a když zvolí tu správnou, dostane se jim odměny v podobě nespočtu pokladů. Pokud však zvolí špatně, bude to znamenat jejich konec.

Kyra nešťastnou náhodou šlápla na nástražný drát uprostřed místnosti, takže vzduchem prosvištěly dva šípy. Dobrodruzi se jim jen těsně vyhnuli.

„Jste všichni v pořádku?“ zjišťoval Steve hned poté, co ustala střelba.

„Promiňte,“ omlouvala se Kyra provinile.

„Nic se neděje, to se může stát každému. Jsme lovci pokladů, tohle jsme už zažili nespočetněkrát,“ snažil se ji uklidnit Henry.

„Za kterou páku teda zatáhneme?“ nadhodil Steve.

Henry vytáhl svůj krumpáč. „Nepotřebujeme žádné páky.“ Rozpřáhl se a obrovskou ranou uhodil krumpáčem do stěny. „Probouráme se touhle stěnou až k pokladu.“

„Nebo jenom zatáhneme za páku.“ Lucy sebevědomě zatáhla za prostřední páku. Vyšlo jí to! V otvoru v zemi se objevila truhla .

Kyru to ohromilo. „Jak jsi to udělala?“

„Instinkt,“ vysvětlila Lucy. A když opatrně otevřela truhlu, všichni zírali na spoustu zlata, smaragdů, kouzelných knih a...

„Jej!“ konstatoval Max, když spatřil v truhle tlející maso.

„Aspoň že tu jsou poklady. Vyhněte se tomu shnilému masu,“ varoval je Henry.

Dobrodruzi si začali rozdělovat získané poklady.

„Tyhle smaragdy můžeme vyměnit s Eliotem, až se vrátíme domů,“ navrhl Steve.

„A tyhle knihy se budou hodit, až budeme chtít očarovat meče,“ přidala se Kyra.

„Pšššt!“ zasyčela najednou Lucy. „Neslyšíte nic?“

Shora přicházely nějaké hlasy. V chrámu musel být někdo další. Skupinka proto potřebovala rychle zmizet, aby se nemusela o čerstvě nabytý poklad s nikým cizím dělit.

„Jak se odtud dostaneme?“ zeptala se Kyra.

„Můžeme se prokopat až na povrch,“ navrhl Max. Vytáhl krumpáč a začal kopat do stěny poblíž. Ostatní mu vydatně pomáhali. Po chvíli však opět zaslechli blížící se kroky.

Jejich snaha byla marná. Bylo pozdě. U dveří se objevil muž v černé přilbici, který je upozornil na svůj luk a šípy.

„Já jsem pán všech lovců pokladů. Předejte mi poklad!“ zakřičel na ně.

„Nikdy!“ odpověděl odhodlaně Henry a popadl svůj zlatý meč.

Steve vytasil diamantový meč a zkusil s mužem vyjednávat. „Nezkoušej s námi bojovat. Je nás pět, nikdy nás neporazíš.“

„A kdo říká, že jsem sám?“ odpověděl muž v přilbici.